

నేరస్తులు తప్పించుకోలేరు

రచన : : భరణి

“చెప్పండి” అన్నాడు డిటెక్టివ్ చైతన్యం పైవ్ వెలిగించి. డాక్టర్ మల్లిక్ ఓచూరు ఇన్స్పెక్టర్ తిలక్ వైపు చూసి యిలా చెప్పాడు :

నేను ఆప్పుడే ప్రక్కగదిలో వాచ్ బేసిన్ లో చేతులుకడుక్కుని తువ్వాయిలతో తుడుచుకుంటూ శిబిరేటరీలోకి అడుగుపెట్టాను. అదేసమయంలో ఒక ముసుగుమనిషి తలుపుతోసుకుని లోనికి వచ్చాడు.

అతని చేతిలో నల్లటి రివాల్యూర్ వుంది. అదృష్టవశాత్తు నన్నతను చూడలేదు. చటుక్కున స్క్రీన్ వెనక్కు వెళ్ళి దాక్కున్నాను అతను నా చేతులును సమీపించి వేళ్ళాడు. డ్రాయరు లాగాడు. తాళం వేసి వుండటం మూలాన వెంటనే రాతేదు తన జేబు లోంచి తాళాలగుత్తి తీశాడు. ఒక తాళంతో డ్రాయరు తెరచుకుంది! భయంతో, ఆశ్చర్యంతో కంపించి పోయాను. అందులో నేను ఇటీవల కొత్తగా కనుక్కున్న ఒక రసాయనిక వస్తువును తయారుచేసే ‘ఫార్ములా’ ఉంది. దానిని దొంగిలించటానికి వచ్చేజేమో నని అనుమానం తట్టింది. వెంటనే అక్కడే స్థూలుమీద వున్న టెలిఫోను అందుకుని, పోలీస్ స్టేషన్ కు డయిల్ చేశాను. ఏదైనా మాట్లాడితే అతనికి వినిపిస్తుందేమోనని, రిసీవరును ‘హుల్’ కు తగిలించకుండా కిందపెట్టాను. దానిని బట్టి ఎవరు ఫోనుచేసింది మీరు కనుక్కుంటారని ఉహించి ఆలాచేశాను.”

“ఆవ్యక్తి ‘ఫార్ములా’ కాగితంతప్ప మరేదీ తీసుకళ్ళలేదుకదా?” అనడి గాడు చైతన్య.

“లేదు.”

“అటువంటి విలువైన కాగితాలు అందరికీ తెలిసేలా పేజులు సూరుగులో దాచుకుంటారా ఎవరైనా?”

“నిజమేననుకోండి. అయితే అది డూప్లికేట్ మాత్రమే ఒరిజినల్ ను నిన్ననే భారత్ కమికల్ యిండస్ట్రీస్ వాళ్ళకు ఇరవైవేలకు ఆమ్మోకాను.”

“దానివల్ల లాభం పొందేవాళ్ళు, మీరు అనుమానంవున్న వాళ్ళు ఎవరైనా ఉన్నారా?”

“స్వయం యిండియా కమికల్స్ కంపెనీవాళ్ళు నన్ను దానిని అమ్ముమని అడిగారు. కాని నేను నిరాకరించాను”

“కారణం డబ్బు తక్కువ యివ్వటమా?”

“కాదు వాళ్ళు ముప్పుయేవేలు ఇస్తా మన్నారు కాని భారత్ కమికల్స్ కంపెనీ వాళ్ళకు ముందుగానే మాట యిచ్చాను. నేను పరిశోధన జరిపిన రోజులలో వాళ్ళనాకు చాలా ధన సహాయం చేశారు. అందుకని వాళ్ళకే అమ్మువలసి వచ్చింది.”

“మీ శిబిరేటరీ గది చాలచిన్నది. అందువల్ల మీరు ఆవ్యక్తిని స్పష్టంగా చూసి వుండాలి. అతనెలావుంటాడో

వర్ణించగలరా?” అడిగాడు చైతన్య.

“పొట్టిగా వుంటాడు— కొద్దిగా లావుకూడాను— ఇతరులకంటెల్లగా, కొంచెం నల్లగాను ఉంటుంది. వయస్సు చెప్పలేను. నల్లటి ఓవర్ కోట్ వ్రాడు క్కున్నాడు”

చైతన్య డాక్టర్ వంక తీక్షణంగా చూశాడు.

“డియర్ డాక్టర్! ఇక అపండి మీ కట్టుకథ” అన్నాడు. డాక్టర్ మొహం వెలవెలబోయింది.

“ఏమిటి చైతన్య గారూ! నేను కట్టు కథ చెబుతున్నాననుకొకట్టున్నారా?” అన్నాడు ఆవేశంతో.

చైతన్య నోట్లోని పైవ్ చేతపట్టు కుని—

“డాక్టర్ గారూ! మీ శిబిరేటరీ గది చాల చిన్నది.

స్క్రీన్ వెనుకనుంచి టెలిఫోన్ డయిల్ చేస్తే, ఇవతలి వ్యక్తికి డయిల్ చేసిన చప్పుడు వినిపించకపోవడం అసంభవం స్క్రీన్ కింద కొంత భాగం ఖాళీగా వుంది. అందువల్ల మీరు స్క్రీన్ వెనుక నిలుచున్నప్పుడు మీ కాళ్ళు స్పష్టంగా అవతలివ్యక్తికి అగుపిస్తాయి. అందుకనే ఇదంతా కల్పిత గాథ అంటున్నాను డాక్టర్! ఈ సెపంతో మీరు ‘ఫార్ములా’ను రహస్యంగా రెండోసారి అమ్మి డబ్బుచేసుకోవాలనుకున్నారు. కాని మీ కోరిక నెరవేరలేదు”

అని ముగించి చైతన్య ఉన్నపెక్టర్ తిలక్ వైపు చూశాడు

తిలక్ చేడిలు పట్టుకుని డాక్టర్ ను సమీపించాడు.